

Publicerad 2015-02-13 14:07 av Instängd i kristall

Instängd i frihet

När allt som en gång var roligt blir tråkigt och frustrerande, så finns ingenstans att fly. Jag måste stanna, vänta ut det som är. Lita på att inspiration och nya roliga saker väntar. Kanske.

Tänk att bara kunna gå ut ur lägenheten, ner för trappan, ut i den tak och vägglösa världen och bara få springa. Jag längtar dit. Snart är jag där. Snart är både vintern och sjukdomen över.

När all is på marken är borta är jag säkert frisk.

Oj, vad jag ska springa, flåsa och känna. Benen ska ömma, jag ska vifta med armarna och le åt inget och allt.

Då ska jag fantisera om ännu större äventyr, om strapatser på vulkaner, öar och berg. Om simturer i svarta och turkosa hav. Och om människorna och djuren jag kommer att träffa när jag dansar, cyklar, klättrar, seglar, vandrar och drömmer mig fram genom allt som är lätt och allt som är svårt.

Som nu. Nu är det svårt, men jag drömmer. Jag vandrar och jag springer. Jag älskar livet.

Väggarna, golvet och taket omkring mig kan inte hindra mig.

Jag sitter i solnedgången och äter blåbär. Himlen är rosa, lila och vit. Världen ligger under mig, skogar, öknar och hav. Jag är trött och rosig om kinderna.

Kanske är det febern. Det blåser, som det ju ofta gör på höga höjder.

Blåbären är slut.

Solen går ner. Det är för molnigt för att jag ska kunna se stjärnorna. Men jag är vaken hela natten ändå.

Friheten som jag fått tillåter mig inte att somna.

Där är jag. Lycklig. Så länge jag vill.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Instängd i kristall med Poeter.se id #42835 innehar upphovsrätten